

## Cea mai frumoasă amintire

Flavius Laurian Duverna

---

Cea mai frumoasă amintire

Cea mai frumoasă amintire  
Din viață pe acest pământ,  
E ziua scumpă de-ntâlnire  
Cu Tine-Isuse prin Cuvânt!

Descoperit ca blând Păstor  
Atunci când eu Te-am auzit,  
Pus în cântare cu mult dor  
Dragostea-n minea-a trezit.

În lungul vremii n-am uitat  
Prea simplele voci de copii,  
Ce le-auzeam ades prin sat  
Cântând pătrunși de bucurii.

Prin starea lor cea fericită  
Aminteau de-un bun Păstor,  
Spuneau de oaia cea rănită  
Ce-o duci pe brațe, iubitor.

Și piciorușul său de-i frânt  
Tu-l legi să-i oferi ușurare,  
Și pâinea vieții, din Cuvânt  
Îi dăruiești, cu-mbelșugare.

Și-așa de mult m-a stăpânit  
Dorința de-a Te ști aproape,  
Ca și-al meu suflet prăpădit  
Să-l duci la pajiști și la ape.

Să îmi dai viața, cea eternă  
Să intru în sfânta-orânduire,  
Când căpătâiul și nici pernă  
Nu vor mai fi spre odihnire.

Neobosit, să îmi iau zborul  
Spre-acele lumi din Galaxii,  
Ce le-am purtat atâta dorul  
De-a le cunoaște-n veșnicii.

Flavius Laurian Duverna